

[Formanden.]

gen, fredag den 10. oktober, kl. 9 med følgende dagsorden:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingets åbning.

Mødet hævet kl. 17.06.

4. møde.

Fredag den 10. oktober kl. 9.

Formanden: Medlem af folketinget Orla Møller har meddelt mig, at han ønsker til kirkeministeren at stille følgende spørgsmål:

„Ager ministeren at løse spørgsmålet om tilknytning af en såkaldt studenterpræst til Danmarks tekniske Højskole på Lundtoftesletten før det kommende menighedsrådsvalg, og før den kirkelige strukturkommission er færdig med behandlingen af spørgsmålet om miljøpræsters placering i folkekirken?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spærgetid.

Eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingets åbning.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 141).

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg ville gerne allerførst, hvilket jeg håber vil blive optaget i den positive ånd, hvori det er sagt, give udtryk for min glæde over, at denne åbningsdebat bar præg af en vilje til, synes jeg, hos alle ordførere at gå ind i en gensidig drøftelse af problemerne uden i højere grad end det, som parlamentarismen nu engang gør nødvendigt, at forfalde til den almindelige gølge diskussion. Det håber jeg er et udtryk for, at der over for nogle af

de langtidspøblemer, vi står over for ikke mindst på økonomiens område, er vilje til samarbejde om en løsning.

Jeg vil gerne sige, inden jeg går over til en besvarelse af enkelte af de ting, der er sagt fra andre medlemmer end ordførerne, at jeg skønner, det er rigtigt, som også ordførerne gav udtryk for, at vi, regering og opposition imellem, lægger synspunkterne frem vedrørende de økonomiske problemer. Men jeg vil gerne generelt minde om og gør det nu, fordi også enkelte af indlæggene uden for ordførernes kreds vedrørte de økonomiske problemer, at de generelle kreditpolitiske forhold for regeringen at se spiller en afgørende rolle for bedømmelsen af en række af de andre opgaver, herunder ikke mindst de reformopgaver, vi står over for, og at det derfor generelt vil være rigtigt at afvente den rapport, jeg henviste til i min åbningsstale, inden man lægger sig for fast i en diskussion omkring kapitaldannelsesproblemerne og kreditproblemerne i det hele taget.

Jeg siger dette, fordi ikke mindst hr. Helge Nielsen i nogle spørgsmål til mig var inde på en række spørgsmål vedrørende enkeltheder i boligpolitikken. Jeg skal forsøge at svare, så godt jeg kan, på nogle af disse enkeltheder, men det, der rent faktisk lå i min fremstilling i åbningsstalen, var, at jeg mener, der her nødvendigvis må finde en bedømmelse sted i lyset af de kreditproblemer, som vi altså fra regeringens side ønsker at lægge frem til åben drøftelse, så snart rapporten om ganske få uger foreligger fra dette udvalg.

Hr. Helge Nielsen spørger: hvad mener regeringen, hvad mener statsministeren, når han siger, at rentesikringen må bedømmes i sammenhæng med boligsikringen? Ja, for det første vil jeg gerne minde om, at da vi lavede boligforliget i sin tid, var der enighed om, at rentesikringen skulle være noget midlertidigt, og jeg skal ikke skjule, at regeringen har den opfattelse, at rentesikringen kun kan være noget midlertidigt og ikke vil være et generelt tilfredsstillende boligpolitisk indslag, simpelt hen fordi princippet er, at en bestemt boligmasse her får en billigere rentefinansiering end andre former for byggeri og bevarer den fordel, man dér har fået, uanset om boligtagernes, lejligheidsindehavernes, økonomiske status skifter